

Източна Румелия, отцѣпиха тази частъ отъ нашето отечество и дадоха възможностъ на Турция да има надъ нея единъ видъ попечителство и да може да навлиза, когато има нужда съ войскитѣ си. Англичанитѣ искаха дори да дадатъ балканскитѣ проходи въ рѣцѣтѣ на турцитѣ и едва съ голѣма мъжа графъ Шуваловъ успѣ да отблъсне тѣхнитѣ настоявания и да гарантира за България цѣлия софийски санджакъ.

Третата частъ отъ нашето отечество остана подъ прѣмата властъ на султана. Това, обаче, не попрѣчи да се издигне нашето име и да се види въ Европа, че системата на „политическото правосъдие въ Берлинъ е подрована още отъ създаването ѝ. Славянскитѣ елементъ въ своето грамадно болшинство на Балканитѣ и българското числено надмощие сж базата на политиката на Балканитѣ. Политическитѣ комбинации на гърцитѣ изчезнаха прѣдъ новата перспектива за свободенъ животъ и култура у българитѣ и у другитѣ славяни на полуострова.

Славянскитѣ елементъ и условията за славянското надмощие на Балканитѣ стресна нѣмцитѣ.

Германската експансивностъ, германското влияние търсило своитѣ пѣтища и англичанитѣ, които направиха всичко за да попрѣчатъ на славянството помогнаха на нѣмската политика да пустне корени на Балканитѣ

Въ сжщата „краснорѣчива“ рѣчь, съ която Биконсфилдъ отблъсвалъ нападкитѣ за дѣлежа на Турция, англиискитѣ премиеръ изтъквалъ идеята да се дадатъ двѣтѣ провинции, Босна и Херцеговина на Австро-Унгария. Съ това прѣдложение англичанитѣ давали практическо приложение на Райщадската конвенция. Австрийцитѣ получили възнаграждението си за „благоразумното имъ държане прѣзъ врѣме на войната“.

До като траяла войната, пише Шуваловъ, Австро-Унгария бѣ турила рѣжа на двѣтѣ провинции, Босна и Херцеговина. Отъ начало Англия се показвала много недовѣрчива къмъ Австрия, но ние виждаме по-късно тия двѣ държави да вървятъ рѣжа за рѣжа и да оспорватъ правото на Русия да диктува условията на мира, слѣдъ една побѣдоносна война. Вѣроятно още въ Цариград-